

Familie rechtbank West-Vlaanderen (afd. Brugge), 17 februari 2017
16/1899/B

Erkenning – Huwelijk - Buitenlandse authentieke akten - Artikel 27 WIPR – Schijnhuwelijk - Artikel 146bis B.W. - Openbare orde - Artikel 21 WIPR - Geen schending openbare orde

Reconnaissance – Mariage - Actes authentiques étrangers - Article 27 CODIP - Mariage simulé - Article 146bis C. Civ. - Ordre public - Article 21 CODIP – Pas de violation de l'ordre public

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank, vijfde kamer, heeft volgende beschikking verleend:

In de zaak 16/1899/B

Gelet op het dossier van de rechtspleging, inzonderheid het eenzijdig verzoekschrift en de bijgevoegde stukken, neergelegd ter griffie op 2 december 2016 door meester Landuyt Freddy, advocaat te 8730 Beernem, Bloemendalestraat 147, namens verzoekers:

1. **De heer K.**, met Kosovaarse nationaliteit, geboren te [...] (Joegoslavië) op [...]
2. **Mevrouw S.** met Kosovaarse nationaliteit, geboren te [...] (Joegoslavië) op [...] samenwonende te 8200 Brugge, [...]

Gehoord in raadkamer ter zitting van 20 januari 2017 verzoekers in hun middelen en uitleg bij monde van zijn raadsman en tevens in persoon.

Gezien de neergelegde bundels van verzoekers en van het Openbaar Ministerie.

I. Voorgaanden

1.

Mevrouw S. heeft de Kosovaarse nationaliteit. Zij beschikt thans over een geldige verblijftitel met name een B-kaart met nummer 1276165 33 geldig tot 29 mei 2017 ingevolge een regularisatieaanvraag ingediend op 16 december 2009.

De heer K. heeft eveneens de Kosovaarse nationaliteit. Bij beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 11 oktober 2016 werd de heer K.- in functie van zijn drie minderjarige kinderen - gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar, verlengbaar onder strikte voorwaarden (stuk 6 bundel verzoekers).

2.

Uit de inlichtingen verstrekt door de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 mei 2016 blijkt:

- dat verzoekers op 3 maart 1999 (respectievelijk op 20-jarige en 17-jarige leeftijd) asiel hebben aangevraagd, welke asielaanvraag werd afgesloten op 17 maart 2000 aangezien verzoekers vrijwillig het land hadden verlaten,
- dat de heer K. nog twee asielaanvragen deed (op 24 april 2006 en op 19 februari 2015) welke aanvragen werden geweigerd (op 24 augustus 2006 en op 4 maart 2015),
- dat mevrouw S. op 17 december 2005 een asielaanvraag deed die op 24 januari 2012 werd geweigerd, dat zij een regularisatieaanvraag artikel 9bis Vreemdelingenwet (humanitaire redenen) indiende te Brugge die werd ingewilligd op 26 april 2012,
- dat mevrouw S. op 12 maart 2013 een wettelijke samenwoning aanging met de heer D., welke wettelijke samenwoning éézijdig werd beëindigd op 21 mei 2014,
- dat de dochter van verzoekers, E. op 19 november 2014 een visum gezinshereniging aanvroeg welk visum werd goedgekeurd op 24 maart 2015, dat E. sinds 23 mei 2015 beschikt over een A-kaart.

3.

Uit het gelegaliseerde en vertaalde huwelijkscertificaat met nummer M 10138876, dat op 8 april 2015 werd afgeleverd door de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...] (Republiek Kosovo), blijkt dat verzoekers gehuwd zijn op 20 juni 2014 te [...] (stukken 4-7 administratief bundel van het openbaar ministerie).

4.

Mevrouw S. heeft aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Brugge gevraagd om het Buitenlands huwelijk te erkennen.

Met toepassing van artikel 31 §2 derde lid Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna verkort WIPR), maakte de ambtenaar van de burgerlijke stand het dossier voor advies over aan het openbaar ministerie.

De Procureur des Konings stelde de ambtenaar van de burgerlijke stand in kennis van zijn negatief advies van 3 november 2016.

Bij beslissing van 16 november 2016 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand om het in Kosovo voltrokken huwelijk te erkennen, over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand en als dusdanig als basis te gebruiken voor de inschrijving in het bevolkingsregister, het vreemdelingenregister of het wachtregister. De ambtenaar van de burgerlijke stand meent dat de wil tot het vestigen van een duurzame levensgemeenschap in hoofde van minstens één van de betrokkenen, niet aanwezig is.

Middels onderhavige procedure tekenen verzoekers verhaal aan tegen deze weigeringsbeslissing. Zij vorderen te zeggen voor recht dat er melding dient gemaakt te worden van de huwelijksakte tussen partijen opgemaakt te [...] op 20 juni 2014 in het bevolkings- en vreemdelingenregister.

II. In Rechte

Vooraf

In het schrijven van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge van 18 juli 2016 (stuk 2 bundel verzoekers) worden verzoekers ten onrechte gewezen op de mogelijkheid om beroep te doen op artikel 23 Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna verkort WIPR).

Dit artikel heeft betrekking op de erkenning of uitvoerbaarverklaring van buitenlandse rechterlijke beslissingen. Onderhavig verhaal betreft de erkenning van een buitenlandse authentieke (huwelijks)akte zodat toepassing dient te worden gemaakt van de artikelen 27 tot 31 WIPR.

De vordering van verzoekers komt ontvankelijk voor.

(1) Het wettelijk kader

1.

Krachtens artikel 31 §1 WIPR kan een buitenlandse authentieke akte betreffende de burgerlijke stand slechts worden vermeld op de kant van een akte van de burgerlijke stand, slechts worden overgeschreven in een register van de burgerlijke stand of slechts als basis dienen voor de inschrijving in een bevolkingsregister, een vreemdelingenregister of een wachtregister na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27 § 1 WIPR. Ingeval de bewaarder (*in casu* de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge) weigert over te gaan tot de vermelding of tot de overschrijving kan [beroep] worden ingesteld bij de familierechtbank van het arrondissement waarin het register wordt gehouden, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 WIPR.

Naar luid van artikel 27 §1WIPR, wordt een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld (1) overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, (2) en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 (openbare orde exceptie). Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan [beroep] worden ingesteld bij de familierechtbank (indien de buitenlandse akte een bevoegdheid als bedoeld in artikel 572bis Gerechtelijk Wetboek betreft) overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23.

Artikel 27 §1 WIPR houdt de algemene regeling inzake de erkenning van buitenlandse authentieke akten in. Artikel 31 WIPR beoogt een concrete toepassing hiervan. Het toepassingsgebied van artikel 31 WIPR is beperkt tot buitenlandse authentieke akten betreffende de burgerlijke stand, daar waar artikel 27 WIPR alle buitenlandse authentieke akten betreft. Artikel 31 WIPR handelt enkel over (de erkenning met het oog op) vermeldingen, overschrijvingen en inschrijvingen door de bewaarders van akten van de burgerlijke stand, van de (bevolkings-, vreemdelingen-, of wacht)registers en van de registers van de burgerlijke stand, daar waar artikel 27 WIPR over de erkenning door alle Belgische overheden handelt.

2.

Wanneer twee personen een huwelijk wensen te sluiten moet elk van hen voldoen aan de grondvoorwaarden voor de totstandkoming van het huwelijk voorgeschreven door hun nationale wet (artikel 46 WIPR). Evenwel wordt, zelfs wanneer beide echtgenoten voldoen aan de voorwaarden die door hun nationale wet zijn voorgeschreven om een geldig huwelijk te sluiten, een in het buitenland

afgesloten huwelijk naar Belgisch recht niet erkend indien er strijdigheid is met een regel van de Belgische internationale openbare orde (artikel 21WIPR).

3.

Voor het huwelijk, dat de staat van de persoon betreft, vereist de Belgische internationale openbare orde dat beide partners de intentie hebben om door hun toestemming tot het huwelijk tussen hen een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Bij gebreke daaraan is hun huwelijk naar Belgisch recht absoluut nietig. Artikel 146bis Burgerlijk Wetboek voorziet immers in een specifieke nietigheidsgrond voor schijnhuwelijken aangegaan enkel om verblijfsrechtelijke motieven. Dit artikel bepaalt uitdrukkelijk dat er geen huwelijk is wanneer ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde.

Deze regel is van toepassing op alle in België te beoordelen huwelijken, ongeacht of het huwelijk in België dan wel in hét buitenland werd afgesloten en ongeacht de nationaliteit van de betrokkenen. In het buitenland gesloten huwelijken zullen in België aldus niet erkend worden als het buitenlandse huwelijk de toets van artikel 146bis Burgerlijk Wetboek niet doorstaat

(2) Toepassing op huidige zaak

1.

De beoordeling of het al dan niet een schijnhuwelijk betreft, is een feitenkwestie die in elke zaak concreet dient te worden beoordeeld.

De ambtenaar van de burgerlijke stand dient over voldoende elementen te beschikken die samen genomen voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens opleveren om te besluiten tot een schijnhuwelijk. De bewijslast ligt bij de ambtenaar van de burgerlijke stand.

2.

De ambtenaar van de burgerlijke stand nam in zijn beslissing het negatieve advies van het openbaar ministerie van 3 november 2016 over en maakte het tot de zijne omdat uit het onderzoek naar voren is er voldoende aanwijzingen van schijnhuwelijk voorhanden zijn en dat er geen elementen of indicaties zijn om het negatief advies niet te volgen.

De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge van 14 juli 2016 werd gemotiveerd op basis van artikel 146bis Burgerlijk Wetboek, meer bepaald dat de intentie tot duurzame levensgemeenschap niet bij beide verzoekers aanwezig is en dat betrokkenen met elkaar gehuwd zijn louter om verblijfsrechtelijke redenen namelijk om een verblijfstitel te kunnen bezorgen aan de heer K.

In de beslissing worden als ernstige aanduidingen dat het een schijnhuwelijk betreft volgende factoren aangehaald, die samen genomen voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens zouden opleveren (samengevat):

- *Uit de informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt een schrijven van 2009 van een kennis van mevrouw S. waarin gesteld wordt dat zij niet meer wenst terug te gaan naar Kosovo omdat zij problemen wil vermijden met haar ex-man die nogal een bruto persoon betreft,*
- *betrokkenen verklaarden bij hun (eerste) asielaanvraag op 3 maart 1999 gehuwd te zijn,*
- *de heer K. bood zich op 21 april 2006 opnieuw aan teneinde (een tweede maal) asiel aan te vragen en verklaarde toen dat hij feitelijk gescheiden leefde van zijn vrouw met wie hij traditioneel gehuwd was en dat hun kinderen bij mevrouw in Kosovo verbleven, deze aanvraag werd op 24 augustus 2006 geweigerd, op 6 december 2013 ontving de Dienst Vreemdelingenzaken een overnameverzoek van Frankrijk waar mijnheer werd aangetroffen en op 14 februari 2014 volgde een overnameverzoek van Zweden,*
- *op 19 februari 2015 diende de heer K. een derde asielaanvraag in waarbij hij verklaarde dat hij zijn echtgenote en kinderen kwam vervoegen en dat zij op 20 juni 2014 wettelijk gehuwd zouden zijn, deze aanvraag werd op 4 maart 2015 geweigerd,*
- *op 26 maart 2015 zou mevrouw zich aangeboden hebben bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge met het oog op de erkenning van het huwelijk van 28 september 1998 met de heer K.,*
- *in maart 2013 ging mevrouw een wettelijke samenwoning aan met de heer D., de wettelijke samenwoning werd stopgezet op 21 mei 2014, het visum gezinshereniging met de heer D. werd tweemaal geweigerd, de heer K. verklaarde dat er sedert 2013 geen sprake meer was van een relatie met de heer D.,*
- *nog geen maand na de stopzetting van de wettelijke samenwoning op 20 juni 2014, treden de heer K. en mevrouw S. in het huwelijk,*
- *er is grote onduidelijkheid over hun burgerlijke staat: eerst zijn ze traditioneel gehuwd, dan gescheiden om in het kader van gezinshereniging de huwelijksakte van 1998 als officieel huwelijk voor te leggen, bij hun verhoor bij de politiediensten verklaren ze dan weer dat ze nooit gehuwd zijn geweest bij hun eerste asielaanvraag,*
- *het is duidelijk dat de heer K. kost wat kost een verblijfsvoordeel nastreeft, hetgeen ook blijkt uit de verklaringen van mevrouw,*
- *frappant is voor betrokkenen, die in 1998 reeds gehuwd zouden zijn, dat mevrouw de geboorteplaats van meneer niet kent en meneer op zijn beurt niet weet wanneer mevrouw precies geboren is, meneer weet niet of mevrouw haar diploma heeft behaald.*

3.

De rechtbank meent dat de beperkte onwetendheden (de heer K. vermeldt in zijn verklaring dat de geboortedatum van mevrouw [...] is in plaats van [...] en mevrouw verklaart dat de heer K. geboren is in [...] maar in het dorp [...] heeft gewoond daar waar hij ook is geboren in [...]) van partijen onbelangrijk zijn nu niet betwist kan worden dat ze elkaar al sinds minstens 1999 -wanneer ze samen naar België gekomen zijn- kennen en daarna ook minstens tot na de geboorte van hun tweede kind in 2002 hebben samengewoond.

4.

Uit de stukken van verzoekers en de gegevens van het dossier blijkt onder meer ook:

- dat verzoekers elkaar al bijna 20 jaar kennen en samen op zeer jonge leeftijd naar België zijn gekomen alwaar mevrouw S. is bevallen van hun eerste dochter E., geboren te Antwerpen op 31 oktober 1999,
- dat verzoekers kort na de geboorte van E. naar Kosovo zijn teruggekeerd en dat daar te [...] op 23 september 2002 hun tweede dochter I. werd geboren,
- dat de heer K. in zijn verklaring toegeeft dat hij in de periode na de geboorte van hun tweede kind op het slechte pad is geraakt (gokverslaving, overmatig drinken en gewelddadig gedrag) waarna verzoekers elk hun eigen weg zijn gegaan (de heer K. deed meerdere asielaanvragen en mevrouw S. ging een wettelijke samenwoning aan),
- mevrouw S. bevestigde ter zitting de waarachtigheid van haar toenmalige verklaringen aangaande de agressiviteit van de heer K. zoals die blijken uit het schrijven van 2009 van een kennis van mevrouw S. waarin gesteld werd "dat zij niet meer wenst terug te gaan naar Kosovo omdat zij problemen wil vermijden met haar ex-man die nogal een bruto persoon betreft" en welke verklaringen zich situeren na de relatiebreuk (zie proces verbaal van de terechtzitting),
- dat partijen terug met elkaar in contact zijn gekomen in 2013 en omwille van de gezamenlijke kinderen hun relatie een nieuwe kans hebben gegeven en hebben beslist om te huwen,
- dat op 20 mei 2016 in Brugge het derde kind van verzoekers T. werd geboren binnen dit huwelijk.

Er kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat verzoekers bij hun eerste asielaanvraag in 1999 zéér jong waren - mevrouw S. was bovendien nog minderjarig. Het is dan ook niet onwaarschijnlijk dat zij op dat ogenblik verklaarden dat zij gehuwd waren in Kosovo om samen te kunnen blijven.

Dat de heer K. in de periode tussen 2003 en 2013 -wanneer partijen uiteen waren- meerdere pogingen heeft ondernomen om verblijfsrecht te bekomen in de Schengenzone en dat mevrouw S. een wettelijke samenwoning is aangegaan, is niet doorslaggevend voor de beoordeling van de huwelijksintenties van verzoekers in 2014.

Het vooruitzicht een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen bij het sluiten van een huwelijk staat geenszins in de weg dat men het oprechte voornemen zou kunnen hebben om met zijn partner een duurzame levensgemeenschap te vormen.

5.

Na verzoekers ter zitting te hebben bevestigd, na kennisname van alle stukken in het dossier en gelet op de evolutie die de relatie van verzoekers kent sinds de huwelijksluiting in 2014 (effectieve samenwoning als gezin en geboorte van een derde kind), is de rechtbank van oordeel dat niet dient te worden getwijfeld aan de wil van verzoekers bij het aangaan van hun huwelijk in 2014 om, ondanks hetgeen is gebeurd in het verleden, een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Er kan aan de hand van de elementen door de ambtenaar van de burgerlijke stand en het Openbaar Ministerie aangehaald, niet worden besloten dat de betrachting een verblijfsrecht te verkrijgen voor de heer K. de enige, reden is geweest van partijen om te huwen.

De rechtbank oordeelt dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge onterecht is in de mate dat hierin op grond van artikel 27 WIPR juncto artikel 146bis Burgerlijk

Wetboek werd geweigerd om het huwelijk van verzoekers, dat op 20 juni 2014 werd gesloten te Kosovo, te erkennen. De vordering van verzoekers is gegrond.

6.

Verzoekers vorderen "kosten als naar recht". Onderhavige procedure is een procedure op eenzijdig verzoekschrift zonder dat een tegenpartij aanwezig is in de procedure. De gerechtskosten blijven ten laste van verzoekers.

**OM DEZE REDENEN,
DE FAMILIERECHTBANK, VIJFDE KAMER**

Gelet op artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtsprekend in eerste aanleg, waarbij het Openbaar Ministerie werd gehoord in het mondeling advies gegeven ter zitting van 20 januari 2017 door de heer Marc Florens, eerste substituut-procureur des Konings.

Rechtsprekend met toepassing van artikel 27 juncto artikel 31 WIPR, verklaart het verhaal van verzoekers ontvankelijk en gegrond als volgt onder afwijzing van het anders en/of meergevorderde.

Zegt dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brugge van 16 november 2016, in de mate dat deze gemotiveerd is op grond van artikel 146bis Burgerlijk Wetboek, onterecht is.

Zegt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge de huwelijksakte met referentienummer 17/2014RM/17006 en volgnummer 13, opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand te [...], (Republiek Kosovo) op 20 juni 2014 aangaande het huwelijk dat op 20 juni 2014 werd voltrokken te [...] tussen de heer K., geboren te [...] op [...] en mevrouw S., geboren te [...] op [...], dient te erkennen, over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand en dusdanig te gebruiken voor de inschrijving in het bevolkings-, vreemdelingen- of wachtregister.

Laat de kosten van deze eenzijdige procedure ten laste van verzoekers.

Aldus gewezen en uitgesproken in raadkamer in het gerechtsgebouw te Brugge op zeventien februari tweeduizend zeventien.

Aanwezig zijn:

An Bekkers, alleenrechtsprekend rechter
Daphne Hendrycks, geassumeerd griffier